

та на аристократи ти надъ простиѣ народъ. Подиръ двѣ години, Сула самъ напусналъ заповѣдничество то (79 год. прѣди Хр.), и отишълъ на чифликъ тѣ си, дѣто умрѣлъ слѣдъ нѣколко мѣсеца отъ неумѣренъ животъ.

Марий и Сула съ примѣръ тѣ си показали, че войвода, който привлѣче камъ себе си войници ти, може да стане владалецъ на Римъ. Тоя примѣръ скоро нашълъ послѣдователе.

На онова врѣме най-много се възвисили въ Римъ *Красъ, Помпей, Цицеронъ и Юлий Цѣсарь.*

Красъ билъ прочуть по богатството си, което той придобилъ най-вече на врѣмето на Сулови ти люгости, като купувалъ за умрѣла цѣна земи ти и имотъ тѣ на изгонени ти гражданае. Освѣнь това той се отличилъ съ смиряване то на опасно то вѣстание на робие ти. Известно е, че заедно съ призьмане то на земи робие ти много се умножили въ Римска та республика. Господаре ти имъ повече то ги съдържавали злѣ и се обхождали съ тѣхъ люто; затова въ разни мѣста робие ти често вдигали шана; нѣ, като не умѣяли да дѣйствувать стоворно, всякога били смирявани, и се отсъждали на укорна смъртъ (на яслъноване на кръсть).

Между робие ти имало много *гладьатори.* Така се наричали едни люде, които веселили Римляне ти съ боеве помежду си или съ диви звѣрове. Римляне ти страшно обичали такъви зрѣлишта, въ които текла много кръзь; тии ставали въ така наречени ти »циркъ« и »амфитеатръ« (това били длъгнесте и околчести мѣста, оградени и насипани съ пѣськъ; наоколо имало направени мѣста за зрителе нѣколко реда, единъ отъ другъ по-високъ). За гладьатори избирали силни и храбри люде, и въ особни гладьаторски училишта учили ги да въртятъ оръжие. Въ едно такъво училиште въ градъ Капуя имало нѣкои си Спартакъ, родомъ отъ Тракия, много юнакъ човѣкъ. Той